

Wat zijn 'heilsfeiten'?

De Wikipedia encyclopedie geeft het volgende antwoord op de vraag wat een heilsfeit is:

Heilsfeit is een protestantse benaming voor de bijzonder daden die God heeft gedaan in de heilsgeschiedenis. Heilsgeschiedenis wordt gedefinieerd als: geschiedenis van Gods directe omgang met de mensen. In deze opvatting heeft God een bijzonder doel met het leven op aarde: Hij wil de mensen met Hem verzoenen. Door de geschiedenis heen heeft God op verschillende manieren ingegrepen om dit te bewerkstelligen. Het handelen van God met het volk Israël, zoals beschreven in het Oude Testament, hoort hier ook bij.

De christelijke feestdagen behoren tot de heilsfeiten.

Kerstmis: God zond zijn Zoon naar de aarde

Goede Vrijdag: Jezus stierf aan het kruis en kon zo zorgen tot verzoening tussen de mens en God.

Pasen: Jezus stond weer op uit de dood en riep zo de overwinning uit

Hemelvaart: Jezus werd weer herenigd met God de Vader

Pinksteren: De Heilige Geest werd uitgestort op de gelovigen

Wederkomst: In de toekomst zal Jezus terugkomen op aarde om de levenden en de doden te oordelen.

Wat heil is weten wij. Heil komt van heel, heling, geluk.

Een feit is een uitgemaakte zaak, iets dat als een paal boven water staat, iets dat onomstotelijk vaststaat. Het is een werkelijkheid, een objectieve realiteit. Het wordt gestaafd door deugdelijke bewijzen. Een theorie is iets dat onbewezen is, maar soms ter wille van een redenering voor waar wordt aangenomen. Er moet alsdan nog worden bewezen dat ze met de feiten overeenstemt. Niettemin wordt soms iets als feit bestempeld terwijl het slechts een theorie is. De theorie van organische evolutie valt in deze categorie.

Geloof is weer iets anders. Men kan iets geloven, waarvan men niet zeker weet of het wel zo is, of het bewijsbaar is. Anderzijds is er in de Bijbel sprake van geloof dat het bewijs in zichzelf heeft, zoals in Hebreeën 11:1 staat:

1 Het geloof nu is een vaste grond der dingen, die men hoopt, en een bewijs der zaken, die men niet ziet. (Aan het vervolg is te zien dat het hier gaat over het geloof in wonderen)

Dit geloof is dan iets dat tot het bovennatuurlijke behoort en gekenmerkt wordt als een gave Gods. Normaliter kunnen onzienlijke dingen voor ons geen vaste grond zijn om aan te nemen. Hoe kan men getuigenis verkrijgen van iets dat men niet voor ogen ziet, dat niet met onze zintuigen



waarneembaar is? Dat is met een **feit** geheel anders gelegen. Een feit is historisch, is zichtbaar, tastbaar en behoeft niet geloofd te worden. Het is een historisch feit dat er ooit een schip werd gebouwd, waarvan men zei dat het onzinkbaar was. Tijdens de eerste zeereis zinkte echter het schip. De naam van het

schip is alom bekend, de Titanic. Het gaat hierbij niet om een mythe, maar om een bewijsbare gebeurtenis, om harde feiten. Keizer Constantijn heeft echt geleefd en heeft als ongedoopte het concilie van Nicea bijeengeroepen in 325 na Christus. Hij heeft ook enkele familieleden vermoord. Dat zijn feiten die men kan bewijzen!

Professor dr. ir. H. Boersma is bijzonder hoogleraar klinische epidemiologie van hart- en vaatziekten aan de Erasmus Universiteit te Rotterdam. In de slotpassage van zijn oratie zei de professor het volgende: "Het is daarbij goed om te beseffen dat het geloof in Jezus Christus de Zoon van God niet een kwestie is van 'blind' geloven. **Het christelijk geloof is mijns inziens bij uitstek gebaseerd op kloppend bewijs.** Het is een evidence-based geloof". Toen wij dit lasen, in het Reformatorisch Dagblad dd 20-03-2009, begon ons hart sneller te kloppen. Het christelijk geloof zou gebaseerd zijn op kloppend bewijs. Wij zijn héél erg nieuwsgierig naar deze kloppende bewijzen. Wij stellen dan ook terstond de netelige vraag of het christendom de heilsfeiten kan aantonen, kan bewijzen? Zijn de heilsfeiten historisch bewijsbaar? Wanneer dat niet het geval is, is daarmee het fundament van onder het kerkelijk geloof verdwenen. Wanneer het wel aantoonbaar is, heeft het christelijk geloof een deugdelijke ondergrond en dient het door een ieder aanvaardt te worden. Iedereen zou alsdan christen dienen te worden. Maar wat is een christen? Op een site op het Internet stond het volgende antwoord:

Vraag: "Wat is een Christen?"

Antwoord: Het Van Dale Woordenboek geeft als definitie voor Christen het volgende: "belijder van de christelijke godsdienst". Dit is een goed punt om te beginnen te begrijpen wat een Christen is, maar zoals bij zoveel wereldlijke definities, schiet het nogal te kort in het overbrengen van de bijbelse waarheid van wat het écht betekent een Christen te zijn.

Het woord Christen wordt drie keer gebruikt in het Nieuwe Testament (Handelingen 11:26; Handelingen 26:28; 1 Petrus 4:16). Volgelingen van Jezus Christus werden voor het eerst "Christenen" genoemd in Antiochië (Handelingen 11:26) omdat hun gedrag, activiteit en taalgebruik waren zoals Christus. Het werd oorspronkelijk gebruikt door de niet-gelovige mensen uit Antiochië als een minachtende bijnaam om de Christenen belachelijk te maken. Het betekent letterlijk: "behorend tot de partij van Christus" of een "aanhanger of volgeling van Christus", wat erg lijkt op wat het woordenboek zegt..

Een ware Christen is een persoon die zijn of haar geloof en vertrouwen in de persoon van Jezus Christus geplaatst heeft en in het **feit** dat Hij stierf aan het kruis als afbetaling van zonden en het **feit** Hij op de derde dag opstond om de overwinning op de dood te behalen en om iedereen die in Hem geloofde eeuwig leven te geven. Johannes 1:12 vertelt ons: "Maar allen die Hem wel aanvaard hebben, heeft Hij het recht gegeven kinderen van God te worden." Een ware Christen is inderdaad een kind van God, een deel van God's echte familie, en één die een nieuw leven is gegeven in Christus. Het teken van een ware Christen is liefde voor anderen en een gehoorzaamheid aan God's woord (1 Johannes 2:4; 1 Johannes 2:10).



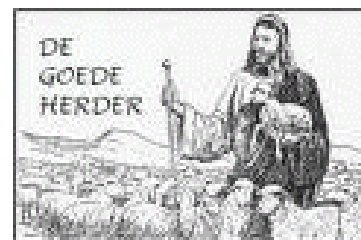
Bunyan's Christenreize

Heb je het besluit vóór Christus genomen naar aanleiding van wat je hier gelezen hebt? Indien "ja" klik op de "ik heb Christus vandaag aangenomen" - knop hieronder.

Uit bovengenoemd antwoord blijkt dat het christen-zijn op harde feiten zou berusten. Dus op historisch vaststaande gebeurtenissen. Wanneer men het met bovenstaande omschrijving eens is, hoeft men slechts op het knopje 'ja' te klikken van uw toetsenbord, én zie daar, u bent een

christen! Het christen-worden is dus vrij simpel, nu én vroeger. Wanneer wij de diverse geloofsbelijdenissen erop na lezen, kan men gemakkelijk op alle uitspraken van de belijdenissen het ja-antwoord geven. Dat komt doordat de belijdenissen géén directe bekering en levensverandering vragen.

De mensen uit het Oude Testament kan men gevoeglijk geen christenen noemen. Zij waren wel gelovigen, maar behoorden niet tot de 'partij van Christus'.



Zij kenden ook de 'feiten' niet die christenen wél zeggen te kennen. De hedendaagse christenen zeggen een levende of persoonlijke relatie te hebben met Jezus als hun Verlosser en Heiland. Hierin merken wij een duidelijk verschil tussen de gelovigen uit het Oude Testament. De Oud Testamentische gelovigen kenden JHWH als hun

Verlosser, Koning, Herder en Heiland. Zij wandelden met hun God en hadden verborgen omgang met Hem, zie Psalm 25. De Nieuw Testamentische christenen zien in Jezus hun Verlosser, Koning, Herder en Heiland. Zijn wij hier op een wezenlijk verschil gestuit, of betreft het slechts een verschil in benamingen en bedelingen?

Vanwege de belangrijkheid in dit betoog, zullen wij een aantal teksten laten volgen waaruit blijkt wie JHWH voor de Oud Testamentische gelovigen was:

2 Samuël 22:3 God is mijn Rots, ik zal op Hem betrouwen; mijn Schild en de Hoorn mijns heils, mijn Hoog Vertrek en mijn Toevlucht, mijn **Verlosser!** Van geweld hebt Gij mij verlost!

Job 19:25 Want ik weet: mijn **Verlosser** leeft, en Hij zal de laatste over het stof opstaan; Psalmen 19:14 (19-15) Laat de redenen mijns monds, en de overdenking mijns harten welbehagelijk zijn voor Uw aangezicht, o JHWH, mijn Rotssteen en mijn **Verlosser!**

Psalmen 78:35 En gedachten, dat God hun Rotssteen was, en God, de Allerhoogste, hun **Verlosser.**

Spreuken 23:11 Want hun **Verlosser** is sterk; Die zal hun twistzaak tegen u twisten.

Jesaja 41:14 Vrees niet, gij wormpje Jakobs, gij volkje Israëls! Ik help u, spreekt JHWH, en uw **Verlosser** is de Heilige Israëls!

Jesaja 43:14 Alzo zegt JHWH, uw **Verlosser**, de Heilige Israëls: Om ulieder wil heb Ik naar Babel gezonden, en heb hen allen vluchtig doen nederdalen, te weten de Chaldeeën, in de schepen, op welke zij juichten.

Jesaja 44:6 Zo zegt JHWH, de **Koning** van Israël, en zijn **Verlosser**, JHWH der heirscharen: Ik ben de Eerste, en Ik ben de Laatste, en behalve Mij is er geen God.

Jesaja 44:24 Alzo zegt JHWH, uw **Verlosser**, en Die u geformeerd heeft van den buik af: Ik ben JHWH, Die alles doet, Die den hemel uitbreidt, Ik alleen, en Die de aarde uitspant door Mijzelfven;

Jesaja 48:17 Alzo zegt JHWH, uw **Verlosser**, de Heilige Israëls: Ik ben JHWH, uw God, Die u leert, wat nut is, Die u leidt op den weg, dien gij gaan moet.

Jesaja 49:7 Alzo zegt JHWH, de **Verlosser** van Israël, Zijn Heilige, tot de verachte ziel, tot Dien, aan Welken het volk een gruwel heeft, tot den Knecht dergenen, die heersen: Koningen zullen het zien en opstaan, ook vorsten, en zij zullen zich voor U buigen; om JHWH's wil, Die getrouw is, om den Heilige Israëls, Die U verkoren heeft.

Jesaja 49:26 En Ik zal uw verdrukkers spijsen met hun eigen vlees, en van hun eigen bloed zullen zij dronken worden, als van zoeten wijn; en alle vlees zal gewaar worden, dat Ik, JHWH, uw Heiland ben, en uw **Verlosser**, de Machtige Jakobs.

Jesaja 54:5 Want uw Maker is uw Man, JHWH der heirscharen is Zijn Naam; en de Heilige Israëls is uw **Verlosser**; Hij zal de God des gansen aardbodems genaamd worden.

Jesaja 54:8 In een kleinen toorn heb Ik Mijn aangezicht van u een ogenblik verborgen; maar met eeuwige goedertierenheid zal Ik Mij uwer ontfermen, zegt JHWH, uw **Verlosser**.

Jesaja 60:16 En gij zult de melk der heidenen zuigen, en gij zult de borsten der koningen zuigen; en gij zult weten, dat Ik JHWH ben, uw **Heiland**, en uw **Verlosser**, de Machtige Jakobs.

Jesaja 63:16 Gij zijt toch onze Vader, want Abraham weet van ons niet, en Israël kent ons niet; Gij, o JHWH! zijt onze Vader, onze **Verlosser** van ouds af is Uw Naam.

Jeremia 14:8 O Israëls Verwachting, Zijn **Verlosser** in tijd van benauwdheid! waarom zoudt Gij zijn als een vreemdeling in het land, en als een reiziger, die slechts inkeert om te vernachten?

Jeremia 50:34 Maar hun **Verlosser** is sterk, JHWH der heirscharen is Zijn Naam; Hij zal hun twist zekerlijk twisten, opdat Hij het land in rust brenge, maar de inwoners van Babel beroere.

Romeinen 11:26 En alzo zal geheel Israël zalig worden; gelijk geschreven is: De **Verlosser** zal uit Sion komen en zal de goddeloosheden afwenden van Jakob.

Verlosser = volgens Strongs: 01350 גָּאֹל ga'al, ww

Heiland = 3467 יָשָׁא yasha', ww

Psalmen 106:21 Zij vergaten God, hun **Heiland**, Die grote dingen gedaan had in Egypte;

Jesaja 19:20 En het zal zijn tot een teken, en tot een getuigenis JHWH der heirscharen in Egypteland, want zij zullen tot JHWH roepen vanwege de verdrukkers, en Hij zal hun een **Heiland** en Meester zenden, Die zal hen verlossen.

Jesaja 43:3 Want Ik ben JHWH, uw God, de Heilige Israëls, uw **Heiland**; Ik heb Egypte, Morenland en Seba gegeven tot uw losgeld in uw plaats.

Jesaja 43:11 Ik, Ik ben JHWH, en er is geen **Heiland** behalve Mij.

Jesaja 45:15 Voorwaar, Gij zijt een God, Die Zich verborgen houdt, de God Israëls, de **Heiland**.

Jesaja 45:21 Verkondigt en treedt hier toe, ja, beraadslaagt samen: wie heeft dat laten horen van ouds her? Wie heeft dat van toen af verkondigt? Ben Ik het niet, JHWH? en er is geen God meer behalve Mij, een rechtvaardig God, en een **Heiland**, niemand is er dan Ik.

Jesaja 49:26 En Ik zal uw verdrukkers spijsen met hun eigen vlees, en van hun eigen bloed zullen zij dronken worden, als van zoeten wijn; en alle vlees zal gewaar worden, dat Ik, JHWH, uw **Heiland** ben, en uw **Verlosser**, de Machtige Jakobs.

Jesaja 63:8 Want Hij zeide: Zij zijn immers Mijn volk, kinderen, die niet liegen zullen? Alzo is Hij hun geworden tot een **Heiland**.

Hosea 13:4 Ik ben toch JHWH, uw God, van Egypteland af; daarom zoudt gij geen God kennen dan Mij alleen, want er is geen **Heiland** dan Ik.

Zacharia 9:9 Verheug u zeer, gij dochter Sions! juich, gij dochter Jeruzalems! Ziet, uw **Koning** zal u komen, rechtvaardig, en Hij is een **Heiland**; arm, en rijdende op een ezel, en op een veulen, een jong der ezellen.

Uit Psalm 23 blijkt dat JHWH de **Herder** Israëls is. Hij is het die Zijn volk bekleedt met de klederen des heils, zie Jesaja 61:10.

Hoe komt het dat men ná het Oude Testament (die benaming is ongelukkigerwijze gekozen en onjuist) is gaan spreken over 'christenen', die in een andere bedeling zouden aangekomen zijn?

Het volk had ten tijde van de Romeinse bezetting behoefte aan een zichtbare verlosser, net zoals het volk in de dagen van Samuel behoefte had aan een koningsfiguur. En die verlosser kwam er, of liever, men maakte er één. De vraag is of die verlosser-figuur -die men in Jezus omschrijft- historisch is, en of het een feit is dat hij echt heeft geleefd. Mogelijk heeft er volgens sommigen een Jezus-figuur geleefd, die model heeft gestaan voor de schrijvers van de evangeliën.



JHWH is ook Israëls Bewaarder en Geneesheer, zie:

Psalmen 121:3 Hij zal uw voet niet laten wankelen; uw **Bewaarder** zal niet sluimeren. Ziet, de **Bewaarder Israels** zal niet sluimeren, noch slapen.

JHWH is uw **Bewaarder**, JHWH is uw Schaduw, aan uw rechterhand.

Exodus 15:26: want Ik ben de HEERE, uw **Heelmeester**!

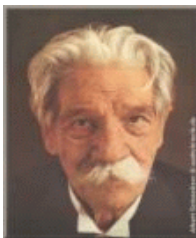
JHWH is ook onze rechtvaardige Rechter, zie o.a. Richteren 11:27, Psalm 7:11, 75:7, 94:2, 144:1-2; Jeremia 11:20 en:

Jesaja 33:22 Want de JHWH is onze **Rechter**, JHWH is onze **Wetgever**, JHWH is onze **Koning**. Hij zal ons behouden.

Zoektocht naar de historische Jezus

Dr. Paul Barnett, Anglicaans Bisschop te Sydney, schrijft in zijn boek 'Historische zoektocht naar Jezus' het volgende: *'De Christus van het geloof en van de verkondiging der kerk rust op de historische Jezus. Hoe kunnen wij buiten de evangeliën iets over Jezus te weten komen? Door afwezigheid van harde feiten is een betrouwbare analyse niet mogelijk. Er zitten grote zwakheden in het historiografisch werk van mensen in hun onderzoek naar Jezus. Zo schrijft Plinius in 112 na Christus over de nieuwe beweging der christenen, dat zij alleen Christus als God aanbidden. Het Nieuwe Testament zou de belangrijkste bron zijn voor de historicus voor zijn onderzoek naar Jezus. De oudste evangeliën zijn echter lange tijd na Jezus geschreven.'*

Moet hier de speurtocht naar de historische Jezus stoppen? Berust het christelijk geloof dus **niet op harde feiten**? Albert Schweitzer, de bekende zendingsarts van Lambarene, was tevens theoloog. Hij zei het volgende: *'Het historisch onderzoek naar Jezus als Redder van Zijn volk stelt teleur, want die Jezus-figuur heeft nooit echt bestaan'*. Deze uitspraak van Schweitzer zal velen zwaar op de maag vallen.



Albert Schweitzer

Indien Jezus waarlijk mens is geweest en geleefd heeft in Palestina, moet hij immers traceerbaar zijn! Toch lijkt historisch onderzoek naar hem een doodlopende weg te zijn. De meeste theologen zijn dan ook gestopt met het zoeken naar de historische Jezus. Men stelde zich en het volk tevreden met het 'gezaghebbende Woord van God'. Dat moest dan maar voldoende zijn. Het wetenschappelijk historisch onderzoek was in hun ogen alsdan overbodig. Reimarus uit Duitsland, een eenvoudig man, nam met deze houding der theologen geen genoegen en daagde hen uit om te weten of Jezus echt geleefd had of niet. Daarmee bracht hij de christelijke kerk in grote verlegenheid, want zonder de Christus-figuur heeft zij geen basis voor haar verdere voortbestaan en de prediking van haar heilsfeiten.

De christenen kunnen niet meer zonder de Jezus-figuur, want die past naadloos bij de behoefte van de christelijke religie. Mensen kunnen zich aan hem overgeven, kunnen uit zichzelf treden, uit hun dak gaan. Zij zeggen een levende relatie met Jezus te hebben. De behoefte eraan komt tot stand volgens de wetten van de religieuze behoeften. Jezus dus als idool. Dat zou toch niet mogelijk zijn met iemand die



Het concilie van Nicea 325 na Christus in pracht en praal

nooit heeft bestaan? Dan zou hun geloof op fantasie berusten. Toch rest de vraag of de kerkelijke Christus als Jezus een historisch feit is. De vroege kerkvaders hebben deze problematiek wel onder ogen gezien en er een oplossing voor bedacht. Men maakte van Jezus Gods eniggeboren Zoon, die zelf ook mede-God zou zijn. Jezus werd tot beeld van God als mens. Op het concilie van Chalcedon werd het vastgelegd dat Jezus de zoon van God was, en mede met de Vader God was in de drie-eenheid. Dat is sindsdien nooit gewijzigd, ook niet tijdens de reformatie. Men kwam aan de behoefte der mensen tegemoet, die een God-figuur nodig hadden om na te volgen. Wel wilde men Jezus joodse wortels geven en aan het jodendom verbinden. Dat is echter pure manipulatie. Jezus heeft geen religieuze joodse wortels en stond mijlenver van het jodendom af. Hij fulmineerde er fel tegen. In het jodendom had hij het nooit zo ver kunnen brengen dat men hem tot God zou maken.

De kerk heeft een dogmatische Christus in het leven geroepen, maar die moeten wij loslaten om de historische Jezus te zoeken. En wanneer wij de historische Jezus niet of nergens kunnen vinden, zullen we hem óók los moeten laten. Wij kunnen niet langer het christendom volgen, dat spreekt over 'heilsfeiten', terwijl blijkt dat de feiten niet hard te maken zijn.

Voor de meeste christenen is het Nieuwe Testament hun eigenlijke Bijbel, daar het Oude Testament door Jezus zou vervuld zijn. Volgens Karl Barth is er maar één Woord van God, en dat is Jezus. Wij dienen echter te

bedenken dat de verkondiging van het evangelie niet **van** Jezus zelf is, maar **over** hem gaat, opgetekend door mensen die lange tijd na hem leefden. Het gaat in de evangeliën niet om de historische Jezus, maar om de kerkelijke Christus, waarbij de historie niet belangrijk is. Men werpt het op het geloof in Jezus, die men zich indenkt alsof hij historisch is, maar het lijkt meer een hologram. In de teksten die in de evangeliën over Jezus gaan, is er niets dat echt **ván** hem is, dan alleen wat anderen over hem zeggen. Het betreft alleen geloofsopvattingen en geen historie. Er is uit de evangeliën ook geen compleet beeld van Jezus op te maken. De evangeliën zijn met elkaar op diverse punten in tegenspraak. Origenes was reeds bang dat de mensen bij kennisname van de feiten, hun geloof erdoor zouden verliezen. In Marcus 10:17/18 en in Lucas 18:18 zegt Jezus dat niemand goed is, dan één namelijk God. Mattheus geeft in hoofdstuk 19:16/17 een andere visie. Met Marcus en Lucas kon men niet de godheid van Jezus verdedigen, daar Jezus zichzelf nergens 'Zoon van God' noemde. Jezus erkende echter dat alleen God goed was, en sloot zichzelf daarbuiten. Met Mattheus kon men beter uit de voeten, en ook met Johannes, om van Jezus Gods Zoon te maken.



Origenes

Professor dr. R. Roukema

In het Reformatorisch Dagblad 03-01-2008 belicht Roukema de Jezusliteratuur. Hij stelt dat een historicus nooit kan vaststellen dat Jezus de Zoon van God is, of dat God Zelf in Hem op aarde is verschenen. Evenmin kan volgens hem historisch worden aangetoond dat Jezus voor de zonden van de mensheid is gestorven en dat God op grond van de dood van Zijn Zoon mensen hun zonden vergeeft. 'Hieruit spreekt het geloof van de vroege christenen, die hiermee hun theologische interpretatie van historische gebeurtenissen gaven'. Roukema accepteert wel op gematigde wijze historische kritiek, om te achterhalen wat historische feiten zijn geweest. Ook ziet hij in dat de opstanding van Jezus een feit is dat niet volgens de normen van de geschiedwetenschap kan geverifieerd worden. Dat is dan een paradox, irrationeel!

Roukema spreekt steeds over feiten, die niet historisch bewijsbaar zijn. Wat moeten wij ons daarbij voorstellen?

Is dat zoiets als olievrije olie? Iemand kan als fantast iets verzinnen. Wanneer er maar voldoende mensen het aannemen als waar gebeurd feit, dan moet het geloofd worden. Er was eens een oude man in Ter Heide aan Zee, bij de gemeente Monster in het Westland, die verzon een grap. Hij zei tegen een paar mensen dat er een grote boot aangespoeld was op het strand. De mensen geloofden het en vertelden het nieuwtje weer door aan anderen. Binnen enige tijd dromde er een grote menigte mensen naar het strand. Welaan, dacht de oude man, iedereen gaat kijken en gelooft me, ik zal ook eens gaan kijken, het kan wel waar zijn. Ergo, de man geloofde tenslotte zijn eigen verzinsel, op grond dat anderen zijn woorden voor waar hielden.



Wij zouden aan Roukema willen vragen hoe JHWH eertijds in het Oude Testament de zonden vergaf, toen het Jezus-verhaal nog geen bekendheid had? God vergaf immers toen reeds de zonden van de Israëlieten die zich bekeerden, vanuit zichzelf, niet op grond van Jezus, zie:

Psalmen 130:4 Maar bij U is vergeving, opdat Gij gevreesd wordt.

Exodus 34:7 Die de weldadigheid bewaart aan vele duizenden, Die de ongerechtigheid, en overtreding, en zonde vergeeft; Die den schuldige geenszins onschuldig houdt, bezoekende de ongerechtigheid der vaderen aan de kinderen, en aan de kindskinderen, in het derde en vierde lid.

Psalmen 103:3 Die al uw ongerechtigheid vergeeft, die al uw krankheden geneest;

Jesaja 55:7 De goddeloze verlate zijn weg, en de ongerechte man zijn gedachten; en hij bekere zich tot JHWH, zo zal Hij Zich Zijner ontfermen, en tot onzen God, want Hij vergeeft menigvuldiglijk.

Micha 7:18 Wie is een God gelijk Gij, Die de ongerechtigheid vergeeft, en de overtreding van het overblijfsel Zijner erfenis voorbij gaat? Hij houdt Zijn toorn niet in eeuwigheid; want Hij heeft lust aan goedertierenheid.

Hoe en op welke grond vergaf JHWH de overtredingen van Zijn volk? Dat lezen wij in Leviticus 26:41:

40 Dan zullen zij hun ongerechtigheid belijden, en de ongerechtigheid hunner vaders met hun overtredingen, waarmede zij tegen Mij overtreden hebben, en ook dat zij met Mij in tegenheid gewandeld hebben.

41 Dat Ik ook met hen in tegenheid gewandeld, en hen in het land hunner vijanden gebracht zal hebben. Zo dan hun onbesneden hart gebogen wordt, en zij dan aan de straf hunner ongerechtigheid een welgevallen hebben;

42 Dan zal Ik gedenken aan Mijn verbond met Jakob, en ook aan Mijn verbond met Izak, en ook aan Mijn verbond met Abraham zal Ik gedenken, en aan het land zal Ik gedenken;

Hosea 5:15 Ik zal henegaan en keren weder tot Mijn plaats, totdat zij zichzelf schuldig kennen en Mijn aangezicht zoeken; als hun bange zal zijn, zullen zij Mij vroeg zoeken.

Het christelijk geloof is blijkbaar op een heel wankele basis toch rationeel, zodat miljoenen er nog in geloven. Het christelijk geloof is echter een axioma, dat is een stelling (theorie) zonder bewijzen. Wanneer axioma's met elkaar in tegenspraak zijn, zijn ze inconsistent. De Inquisitie en heksenverbranding tijdens de 15e tot de 17e eeuw was evenzeer een rationele activiteit, die door de elite én door de eenvoudigen noodzakelijk werd geacht. Men baseerde de heksenjacht op de hypothetische waarheid dat heksen voor groot onheil zorgden, die een verbond hadden gesloten met de duivel. Er waren onverklaarbare onheilen, waarvoor men zocht naar een zondebok. Wij vinden het waanzin, maar destijds gold het als heel rationeel. Iets dat rationeel lijkt kan puur wangedrag zijn. Het kan zeer gevaarlijk zijn voor de samenleving. Overheden kunnen wetten uitschrijven die heel rationeel lijken, maar in werkelijkheid pure onderdrukking inhouden. Kerken en religies kunnen geloofsbelijdenissen opstellen, die heel rationeel lijken, maar in werkelijkheid boerenbedrog



zijn. De waanzin steekt dan niet zozeer in de wetjes of regelgevingen, maar in de ver doorgevoerde naleving ervan. Ook de vele regelgevingen van een overheid lijken rationeel, waarvan de nakoming ervan dikwijls leidt tot extremiteiten. Uitvoering van zulk beleid kan tot een totalitair systeem uitgroeien. Dan ontstaat ideologie, waarbij men niet meer vatbaar is voor overtuigende tegenargumenten. En dat zien we uit bovengenoemd betoog van Roukema, waar religie ideologie is geworden, waarbij men spreekt van feiten die echter niet historisch traceerbaar zijn. Dan wordt het doel, om de gelovigen op te bouwen, voorbijgestreefd, door hen te foppen en bezig te houden met een lege dop.



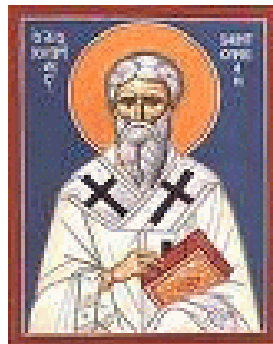
Keizer
Constantijn

Bij de gnostieken ging het om kennis, kennis van de feiten. Zij namen de opstanding van Jezus niet fysiek, maar zagen het als een spirituele waarheid. De christelijke kerk had er een politiek belang bij om de opstanding fysiek te nemen. De opstanding was immers voor de kerk de legitimatie voor de kerkelijke hiërarchie van de clerus. De clerus vormde volgens de kerk de enige weg ten hemel voor de gelovigen. Het christendom werd een zelfstandig geloof, dat over een eigen 'heilig boek' wenste te beschikken. Christenen wilden hun Jezus uit het Huis van David laten afstammen, maar dat is hen niet gelukt. Als aards koning is Jezus mislukt. De joden verwachtten een heel gewone koning uit het huis van David, en geen Godzoon. Het was keizer Constantijn die de reeds bestaande Christus-cultus nieuw leven inblies. Wat Constantijn verkondigde was dé enige waarheid, de rest was ketterij. Volgens Eusebius hielden de eerste 10 opeenvolgende bisschoppen van Jeruzalem nog de sabbat, de spijswetten en de feesten. Later is men Constantijn gaan volgen met de zondag en christelijke feesten die een heidense oorsprong hadden. Die feesten vallen volgens Wikipedia onder de 'heilsfeiten'. Zelf was Constantijn geen christen, maar hij is wel te zien als de feitelijke ontwerper van het christendom. In de oudheid waren religie en magie met elkaar verbonden, daar een ieder die over technologische kennis beschikte, of onbekende krachten had, gehouden werd voor een soort Godzoon.

Traditie

De traditie is over het algemeen behoudend en saai, moeilijk om te vormen. Men staat niet open voor de werkelijkheid, maar men houdt zich liever bij wat men heeft. Dat noemt men conservatief, dat is zoveel als conserveren, inblikken. De feiten zijn immers geheel anders dan wat men reeds jaar in jaar uit heeft gehoord. De wekelijkse prediking is voor hen niets nieuws, maar klinkt zeer vertrouwd in hun oren. Ze weten van tevoren reeds wat er zal komen. Daarvan wil men niet afwijken. Zij kwalificeren de prediking als zijnde de 'aloude zuivere waarheid'. Dat het in werkelijkheid de wanklank is van een heidens christendom, klinkt in hun oren als het gillen van een mager varken in een synagoge. Kom bij hen niet met verontrustende feiten, met waarheden die hun religieuze fundamenten ondergraven en doen wankelen. Men laat zonder te verschrikken wekelijks de meest vreeswekkende preken over het hoofd gaan, waarin over de 'nimmer eindigende eeuwigheid', de vreselijke hel, de verdoemenis, de erfzonde, de verkiesing van enkelen en de verwerping van velen wordt gesproken. Kom niet met feiten, want die verontrusten alleen maar de goe-gemeente. Wanneer men loslaat wat men heeft, meent men niets over te zullen houden.

Het ontstaan van het christendom hield voor het jodendom een verslechtering in van onderlinge relaties. De christenen beschuldigden al vroeg de joden van Godsmoord vanwege de executie van Jezus. In die tijd ging de christelijke traditie reeds gepaard met veel bijgeloof. De geschiedenis van het christendom is dan ook een geschiedenis van eindeloze discussies over wát nu het ware geloof was. Men zocht naar een uniforme leer over God en Christus. Het theologie-bedrijf draaide op volle toeren. Irenaeus is een van de oudste kerkvaders die met de stelling kwam dat alleen een mens andere mensen kan verlossen. Daartoe moest God mens worden in Christus. Hij moest voor God een



Cyprianus



Paus maakt met beide handen het satansteken, *el cornuto*.

volmaakte verlossing kunnen bewerken. Hoe men zich de nieuwe God en mens in één persoon moest voorstellen, werd pas na vele en lange discussies geformuleerd. Cyprianus kwam in de 3e eeuw met zijn bewering dat er buiten de christelijke kerk geen zaligheid was. De kerk was heilsinstituut geworden, die heel het leven beheerste. En dat is tot op heden toe zo gebleven. De kerk zag men als het lichaam van Christus, waarvan Christus het Hoofd was. De paus als Zijn stedehouder en herder, en de clerus als betaalde bemiddelaars tussen God en de gelovigen. Men maakte van de mythische Christus een heuse Christus, die historisch zou zijn. In die tijd was het docetisme er reeds, dat leerde dat Jezus een schijnlichaam had aangenomen. Het ontkende de mensheid van Jezus, doordat men kennelijk niet uitging van een historische Jezus. De traditie sleepte zich voort tot in onze eeuw, met tijden van inzinking en tijden van opleving.

De Jezus-cult

Religies moeten het hebben van het geweten der mensen. Wanneer wij de mensen een schuldcomplex kunnen opdringen, en daarbij een oplossing kunnen aanbieden om hen van hun schuld te verlossen, dan heeft men de sleutels in handen om de kassa te laten rinkelen. Op die wijze ontstaan culten. Wij zien dat momenteel oa. in veel evangelische groepen wereldwijd, dat men in de naam van Jezus grote samenkomsten houdt, waarbij via verschillende populaire soorten van muziek de mensen opgezweept worden, zodat ze uit hun dak gaan voor Jezus.



Men zegt te wandelen in het licht mét Jezus!

Het christelijk geloof is niet wat het voorgeeft te zijn, is niet bij uitstek gebaseerd op kloppend bewijs, zoals professor Boersma stelde in zijn oratie. De heilsfeiten die men aandraagt berusten bij nader inzien niet op feiten, niet op werkelijkheid.

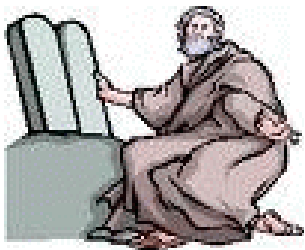
Wat moeten wij vervolgens doen?

Wanneer alles wat ons vertrouwd in de oren klinkt ontvalt. Wanneer er zo goed als niets in het christendom overblijft waarop we kunnen vertrouwen. Wanneer het christendom niet op feiten berust maar op fictie en op magie, ontstaat een vacuum, een groot gat. Wanneer christenen gaan inzien dat het christendom zónder Christus is, dus leeg is, is daarmee het einde ervan gekomen. Dat brengt velen in grote verlegenheid, waarbij de vraag rijst wát wij vervolgens moeten doen? Moeten wij joods worden? Nee, want ook het jodendom is vervreemd van JHWH, is ontaard in Judaïsme, Talmudisme, met een politiek zionisme en puur werelds idealisme. Wij dienen ons te realiseren dat wij als blanke westerlingen de late nazaten zijn van de twaalf stammen Israëls in de verstrooiing, zie Jakobus 1:1, Handelingen 25:6. Wij dienen tot JHWH weder te keren, zo zal Hij tot ons wederkeren, en Zich over ons ontfermen, zie:

Jesaja 10:21 Het overblijfsel zal wederkeren, het overblijfsel van Jakob, tot den sterken God!

Jesaja 10:22 Want ofschoon uw volk, o Israel! is gelijk het zand der zee, zo zal toch maar het overblijfsel daarvan wederkeren;

Maleachi 3:7 Van uwer vadersen dag af, zijt gij afgeweken van Mijn inzettingen, en hebt ze niet bewaard; **keert weder tot Mij, en Ik zal tot u wederkeren**, zegt JHWH der heirscharen; maar gij zegt: Waarin zullen wij wederkeren?



Het gaat om het terugkeren tot JHWH en Zijn verbond, om Zijn geboden te gehoorzamen, die door mensen gewijzigd werden, zie onze brochure 447 over 'Zijn geboden houden'. Door de afgoderij heeft men Zijn Naam in vergetelheid gebracht, zodat de meeste christenen Zijn Naam niet meer kennen, noch gebruiken. Er moet een verbondsvernieuwing

plaatsvinden, zoals uit Jeremia 30-33 blijkt. Het verbond is verbroken, zie Jeremia 11:4 en 6. Wat is de eenvoudige en simpele eis van JHWH aan Zijn volk Israël?

Dat lezen wij in onderstaande twee teksten:

Deuteronomium 10:12 Nu dan, Israel! wat eist JHWH, uw God van u dan JHWH, uw God, te vrezen, in al Zijn wegen te wandelen, en

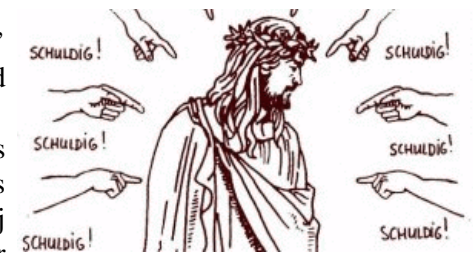
Hem lief te hebben, en JHWH, uw God, te dienen, met uw ganse hart en met uw ganse ziel;

Micha 6:8 Hij heeft u bekend gemaakt, o mens! wat goed is; en wat eist JHWH van u, dan recht te doen, en weldadigheid lief te hebben, en ootmoediglijk te wandelen met uw God?

Wanneer JHWH nu onze Verlosser is, onze Bevrijder, onze Geneesmeester, onze Hulp, Burcht, Rots, Redder, Uithelper, Herder, Kracht, Rechter, en vele dingen meer, wat behoefte is er dan aan nog een ándere verlosser naast Hem?

Op de website van 'Sign2God' stond de vraag 'hoe men tot God komt?'

Zij antwoorden uit Johannes 14:6, dat zulks alleen via Jezus kan. De vraag die bij ons hierbij rijst is, hoe de gelovigen onder

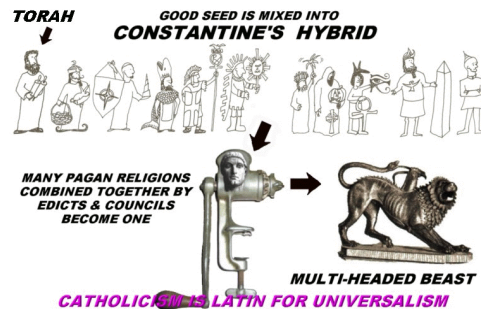


de zogenaamde 'oude bedeling' zich tot God konden wenden? In die tijd was Jezus er niet. Was God in die tijd voor de mensen soms onbereikbaar? Waarom is men in het zogenoemde Nieuwe Testament gaan spreken over God als Vader die een Zoon zou hebben, nl.. Jezus? JHWH was wel Vader, maar dan van Zijn volk Israël, en niet van een Goddelijke Zoon naast Hem, verbonden met Hem in een soort drie-eenheid.

Door ds. C. Harinck is een nieuw boek geschreven: 'Wie bent U? Wie is Jezus Christus?' In Terdege 14-04-2010 wordt een interview gegeven onder de titel: "Het fundament van het christelijk geloof is geen boek of leer, maar de relatie met een Persoon". De schrijver vindt dat men vaak de indruk krijgt dat het christendom een leer is, met bijbehorende uiterlijke kenmerken. Vandaar dat de schrijver op zoek ging hoe de eerste christenen leefden en wat hun gerichtheid was. Onder hen was het een volgen van Jezus op heel Zijn levensweg. De schrijver groeide zelf op in een socialistisch gezin. Voor hem hield het christendom niet veel goeds in, en was de Bijbel verzonnen. Jezus was voor hem een joodse socialist, die vermoedelijk een verhouding had met Maria Magdalena. De schrijver

zegt door Gods genade in de kerk te zijn beland, waar hij tot het begrip kwam dat Jezus alleen in zijn nood verlossing kon brengen. Hij raakte ervan overtuigd dat hij een ziel had voor de eeuwigheid, en dat hij voor God moest verschijnen. De schrijver werd er mager van. Zijn vader zei dat ze hem in de kerk gek maakten. Echter, de autoriteit van Jezus' woorden verlost hem van de twijfel, en de Geest Gods overtuigde hem dat Jezus de Messias is. De schrijver vindt dat het om Jezus moet gaan, en onder een preek van ds. A.F. Honkoop heeft hij het Lam gezien, en werd Jezus zo'n werkelijkheid voor hem. "Je kunt geen christen zijn zonder een persoonlijke relatie met Jezus". "Ik acht het belijden van de twee naturen van Christus van levensbelang voor de kerk". De heilsfeiten, die moeten wij volgens de schrijver heel realistisch bespreken: "Christus van de heilsfeiten scheiden is een misdaad". "Wij moeten net als de eerste christenen weer de nadruk leggen op de feiten waarop het christelijk geloof gebaseerd is".

Nadat je een dergelijk interview gelezen hebt vraag je je af hoe het mogelijk is dat het oude fundament van het geloof van Abraham en van de profeten vervangen kon worden door een nieuw geloof der zogenaamde 'eerste christenen'. Hoe is het mogelijk dat het geloof van volkomen toewijding aan JHWH, verwisseld werd voor een geloof waarin het gaat om het aangaan van een relatie met de persoon van Jezus? Men dient er alsdan vanuit te gaan dat Jezus een historisch persoon is geweest, wat niet aantoonbaar is. Het eerste of vroege christendom kende verschillende stromingen en verwaterde al heel snel, en dat wekt de indruk dat het daar inderdaad meer op een leer geleek met bijbehorende kenmerken, dan op het dienen van JHWH. De schrijver kwam onder de indruk van het leven der eerste christenen, wat een volgen van Jezus inhield. Hieruit ontstond wel het imiteren van Jezus, zoals wij dat o.a. bij Thomas à Kempis lezen. Het socialistische gezin waaruit de schrijver kwam was tamelijk nuchter ingesteld, en het is maar de vraag of



men het genade van God kan noemen wanneer men deze nuchterheid verliest, en in de kerk door axioma's in slaap wordt gesust. In de kerk wordt inderdaad verteld dat Jezus de Verlosser is, maar wat moeten wij aan met de zeer vele teksten uit het Oude Testament waarin alleen JHWH de Verlosser Israëls wordt genoemd? De schrijver raakte in de kerk ervan overtuigd dat hij een (onsterfelijke) ziel had, geschapen voor de eeuwigheid. Deze gedachte is afkomstig van de Grieks-Platonische opvatting over de mens, die men in delen splitste. In het Oude Testament is de mens een éénheid, een levende ziel die sterfelijk is. Het begrip eeuwigheid is in het Hebreeuws niet wat de Grieken en wij er onder verstaan. Het gaat om tijdvakken, een tijdslijn. Het lijkt erop dat de vader van de schrijver gelijk krijgt, dat de kerk de mensen gek maakt. Men kent aan Jezus de autoriteit toe die alleen aan JHWH toekomt. Hoe kan men Jezus als Messias zien, terwijl hij nooit op Davids troon heeft gezeten? Hoe kon de schrijver hem zien als Lam, anders dan door sterke suggestieve inbeeldingskracht? Zie hierna wat de schrijver A. Comrie in zijn boek: 'De Eigenschappen des Geloofs, uitgave 1744', hierover schrijft:

'God leidt Zijn kinderen door beloften, opdat zij een vaster en zekerder grond zouden hebben dan zien en gevoelen hun verschaffen kan. Wij liggen zeer open van nature voor geestdrijving. Vooral wanneer een mens begint ernstig te denken



over zijn zaligheid en goddelijke zaken; dan is men wetens de natuurlijke duisternis die in ons is, waardoor wij de dingen die des Geestes Gods zijn niet kunnen begrijpen, genegen om wonderlijke begrippen te maken van overtuigingen, van het zien van de persoon van Jezus, van de oefeningen des geloofs in Hem, van de omgang met God, etc. Hieruit zullen mensen vertellen: deze, dat zij in zware overtuiging geweest zijn, dat zij de elementen hebben zien branden, dat zij hels vuur hebben gezien, dat zij in zulke duisternissen geweest zijn, zodat zij niets hebben kunnen onderscheiden; anderen, dat als zij in hun kamer of op de weg geweest zijn, zij of een Engel of een Gezicht gezien hebben, anderen, dat zij een hoorbare stem gehoord hebben, hen toeroepende: uw zonden zijn u vergeven; of dat zij Christus voor ogen gezien hebben, met uitgebreide armen, en Zijn bloed op hen droppende; anderen gewagen van wonderlijke verrukkingen en optrekkingen en dromen, en wat dergelijke meer is, teveel om te vermelden. Waarin de duivel wonderlijk zijn hand heeft om te bedriegen; want alles geloven wij niet, dat in elke voorgevingen bestaat, maar dat satan wonderlijk werkt p[de

verbeelding, om de mens te bedriegen en te misleiden, terwijl zij zulke vleselijke gedachten van de natuur en het genade-werk hebben'.

Christenen erkennen wel dat het Oude Testament zich voortzet, aldus dr. P.F. Bouter in het RD 24-04-2010, wat tot volle ontplooiing zou zijn gekomen in het Nieuwe Testament. Het christelijk geloof zou geen afwijzing zijn van het joodse geloof, maar een verrijkte voortzetting ervan. Pas in de Bijbel zou de echte ontmoeting met God plaatsvinden, waarin Hij tot een mens spreekt en men Zijn liefde ervaart, aldus Bouter. Zoiets kan men naïeve christenen wel wijsmaken, maar wakkere joden zullen dit ten enenmale verwerpen.



De Messias als Heilsfeit Constantijn zag eens
JHWH heeft ons de *een kruis-visioen*
Messias beloofd, maar

wie nu de échte Messias is, dat is min of meer een mysterie gebleven voor onze verre voorvaders. Zij verwachtten Hem in hun tijd, terwijl Hij beloofd is om in de eindtijd te verschijnen, om in het Messiaans Vrederijk te regeren. Hij zal een Davidszoon zijn, en wordt ook wel letterlijk David genoemd. Men heeft in Jezus de vervulling van de Messias-toezeggingen willen zien, wat echter niet historisch valt te bewijzen, en ook uit de evangeliën niet valt op te maken. Men heeft zelfs in vertalingen de Messias-figuur in Genesis 49 uit Juda willen doen voortkomen als de Silo. Dat is onjuist. Een juiste vertaling, zoals in het Verbondsboek (van Mosje Wetberg) weergegeven, is dat Silo de plaats is waar de tabernakel stond. (Over het Messias-mysterie is in onze brochure 243 en 325 meer over de komende Messias te lezen.)

De komende Messias of Gezalfde is een echt mens, geen God-mens, maar een zoon van de mensen, zoals in Daniël 7:13 aangekondigd. Het gaat hierbij om het altoosdurende koningschap, om de wereldheerschappij van Israël over de volkeren. Aan de zoon van een mens is de heerschappij gegeven, en zijn koninkrijk zal niet vernietigd kunnen worden. De heiligen ontvangen met hem het koninkrijk, zie Daniël 7:18, 22, 27. Dat

koninkrijk wordt in Daniël 2:44 het 'stenen koninkrijk' genoemd, dat alle andere rijken zal vermalen. Het gaat om het overblijfsel van Israël, dat verzameld zal worden uit alle landen. Over dat verzamelde Israël der 12 stammen zal David koning worden, de eindtijd David. Een telg uit Davids huis zal regeren naar gerechtigheid, zie Jeremia 30:9, 33:15. Men zal hem noemen: JHWH onze gerechtigheid! Hij wordt ook in Haggai 2:23, Micha 4:5 en Jesaja 4:2; 65:19 genoemd, en in Zacharia is het Zerubbabel, de Spruit of Uitspruitsel van David. Dat mag met recht een heilsfeit worden genoemd, wanneer deze Messias zal regeren en er ware vrede zal zijn.

Volgens Micha 5 zal de Heerser over Israël voortkomen uit een klein gehucht, vergeleken met Bethlehem Efratha.

4 En Hij zal staan, en zal weiden in de kracht van JHWH, in de hoogte van den Naam van JHWH, Zijns Gods, en zij zullen wonen, want nu zal Hij groot zijn tot aan de einden der aarde.

5 En Deze zal Vrede zijn; 7 En Jakobs overblijfsel zal zijn in het midden van vele volken, als een dauw van JHWH, als druppelen op het kruid, dat naar geen man wacht, noch mensenkinderen verbeidt. Als een leeuw onder de beesten des wouds, als een jonge leeuw onder de schaapskudden; dewelke, wanneer hij doorgaat, zo vertreedt en verscheurt hij, dat niemand redde. 9 Uw hand zal verhoogd zijn boven uw wederpartijders, en al uw vijanden zullen uitgeroeid worden.

Israëls overblijfsel zal centraal gelegen zijn, in het midden van vele volkeren. Dus een overblijfsel in een land dat centraal ligt, als een leeuw. Dan wijzen deze zaken naar ons land, centraal in Europa, een klein landje, waar een overblijfsel van het verstrooide Israël verzameld is, onder de Nederlandse leeuw als banier. Dáár zal een grote reformatie plaatsvinden, zoals uit het vervolg van Micha 5 blijkt. Wij zien er vol verlangen naar uit!

